

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoCsp/20/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121351345
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:6121351345.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka, v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s., Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692, zastúpený JUDr. Oskarom Chnárkom, advokátom so sídlom Komenského 3, Banská Bystrica, IČO: 45 018 201, proti žalovanej: F. F., nar. XX.X.XXXX, bytom F. XX, L., občan SR, o zaplatenie 98,70 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 30. novembra 2021 č. k. 17Csp/89/2021-77, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi voči žalovanej priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (OS Komárno) rozsudkom zo dňa 30.11.2021 č. k. 17Csp/89/2021-77, pri právnom posúdení podľa § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 5, § 54 ods. 1, 2, § 488, § 489, § 588, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej iba „OZ“) a § 3 ods. 1, 2 nar. vlády č. 87/1995 Z. z., uložil povinnosť žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 76,77 eura s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 37,17 eura od 19.7.2018 do zaplatenia, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 21,38 eura od 21.8.2018 do zaplatenia, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 18,22 eura od 19.9.2018 do zaplatenia a zmluvnú pokutu v sume 21,93 eura, všetko do 3-och dní od právoplatnosti rozsudku.

2. O náhrade trov prvoinštančného konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej iba „CSP“) tak, že žalobkyni majúcej v spore plný úspech priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške trov konania rozhodne súdny úradník súdu prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

3. Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej, prvoinštančný súd mal s poukazom na vykonané dokazovanie preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou došlo dňa 10.1.2017 k uzatvoreniu zmluvy o poskytovaní verejných služieb pod č. 149278859101 v znení jej dodatku. Touto zmluvou bol následne žalovanej aktivovaný program služieb Slovak Telekom. Slovak Telekom sa so žalovanou dohodli na pravidelnom splácaní ceny za poskytovanie verejných služieb podľa cenníka. Slovak Telekom podľa predmetnej zmluvy poskytoval žalovanej služby, ktoré jej vyúčtoval nasledovnými faktúrami: faktúra zo dňa 1.7.2018 s VS: 821991025 v sume 37,17 eura s lehotou splatnosti do 18.7.2018, faktúra zo dňa 1.8.2018 s VS: 821493506 v sume 21,38 eura s lehotou splatnosti do 20.8.2018 a faktúra zo dňa 1.9.2018 s VS: 8216903550 v sume 18,22 eura s lehotou splatnosti do 18.9.2018.

4. Žalovaná si neplnila svoje zmluvne dohodnuté záväzky tým spôsobom, že spoločnosti Slovak Telekom neuhradila vystavené faktúry, pričom táto spoločnosť ju k úhrade predmetných faktúr prostredníctvom

upomienok opakovane vyzývala, avšak bezúspešne. Žalobcovi na základe neuhradených faktúr vznikla voči žalovanej pohľadávka, ktorú žalovaná žalobcovi do podania žaloby neuhradila.

5. Žalovaná napriek doručeniu žaloby a uznesenia súdu, v rámci ktorého bola vyzvaná na vyjadrenie, na žalobu žiadnym spôsobom nereagovala, a preto súd pokladal v zmysle § 150 ods. 1 a § 151 ods. 1 CSP tvrdenia uvádzané žalobcom za nesporné. Vzhľadom na povahu účastníkov danej zmluvy je potrebné zmluvu považovať za spotrebiteľskú podľa § 52 OZ platného v čase uzatvorenia zmluvy, pretože jej účastníci definične spĺňajú charakter dodávateľa a spotrebiteľa. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické to, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré vopred určil dodávateľ a spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Úver poskytnutý žalovanej túto charakteristiku spĺňa.

6. V danom prípade bola uzatvorená štandardná formulárová spotrebiteľská zmluva, ktorej text bol vopred naformulovaný veriteľom, pričom žalovaná nemala možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do obsahu zmluvy a príslušných obchodných podmienok tvoriacich neoddeliteľnú súčasť predmetnej zmluvy. Napriek tomu, že zmluva o úvere je ako zmluvný typ upravená v Obchodnom zákonníku, pretože ide o absolútny obchodnoprávny vzťah, ide zároveň aj o zmluvu spotrebiteľskú, nakoľko bola uzatvorená medzi dodávateľom konajúcim v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a spotrebiteľom, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu vlastnej obchodnej, resp. inej podnikateľskej činnosti.

7. Prvoinštančný súd podanú žalobu žalobcu považoval za dôvodnú, pretože žalovaná napriek doručeniu predmetnej žaloby a uznesenia zo strany súdu, v ktorom bola vyzvaná k vyjadreniu k podanej žalobe, nijako nereagovala. Vzhľadom k uvedenému tvrdenia uvádzané žalobcom súd s poukazom na ust. § 150 ods. 1 a § 151 ods. 1 CSP považoval za nesporné a zaviazal žalovanú, aby žalobcovi uhradila istinu vo výške 76,77 eura. Zároveň súd priznal žalobcovi aj uplatnenú zmluvnú pokutu vo výške 21,93 eura v zmysle zmluvy o poskytovaní služieb.

8. Pokiaľ ide o priznaný ročný úrok z omeškania v zmysle jeho špecifikácie v rámci výroku napadnutého rozsudku, tu súd postupoval podľa § 517 ods. 1, 2 OZ a § 3 nar. vlády č. 87/1995 Z. z.

9. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalovaná, žiadajúc rozsudok Okresného súdu Komárno zo dňa 30.11.2021 zrušiť, prípadne upraviť. Je toho názoru, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čo sú odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP.

10. Predmetná úverová zmluva podpísaná medzi žalovanou a žalobcom obsahuje dojednania, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi a spôsobujú značnú nerovnováhu v danom zmluvnom vzťahu v jej neprospech. Ide teda o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorú spotrebiteľské zmluvy v zmysle § 53 ods. 1 OZ nesmú obsahovať.

11. Podľa ustálenej judikatúry systém ochrany zavedený smernicou rady 93/13/EHS o nekalých obchodných podmienkach sa vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom, resp. dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, úroveň informovanosti, pričom táto situácia ho vedie na pristúpenie k podmienkam vopred pripravených predajcom, bez možnosti ovplyvniť ich obsah. V tejto súvislosti poukázala odvolateľka na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 27.6.2000 Oceáno Grupo Editorial a Salvat Editores, C-24/98 až C-244/98, ako aj rozsudok z 26.10.2006 Mostaza Claro, C-168/05 Zb. Citovaná smernica Rady EÚ ukladá členským štátom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol viazaný nekalými podmienkami a zväžiť, či spotrebiteľská zmluva obsahujúca nekalé podmienky, obstojí ako celok.

12. Žalobca ponúka žalovanej svoje služby ako spotrebiteľovi prostredníctvom štandardných zmlúv, ktoré má vopred pripravené, pričom spotrebiteľ nemôže zmluvné podmienky v zmluve obsiahnuté ovplyvniť. Uvedené platí aj pre zmluvnú pokutu, ktorú žalobca žiada zaplatiť v paušálnej výške, bez ohľadu na to o aké zmluvné porušenie v konkrétnom prípade ide. Neprimeranosť sankcie (zmluvná pokuta) sa prejavuje osobitne v spojení s časovým aspektom, keďže spotrebiteľ je viazaný rovnakou výškou zmluvnej pokuty bez ohľadu na to, či dôjde k porušeniu zmluvnej povinnosti na začiatku alebo na konci doby viazanosti.

13. Pri akceptovaní čl. 98 Charty základných práv EÚ je potrebné využiť všetky efektívne prostriedky ochrany spotrebiteľa, aby sa zvyšovala dôvera spotrebiteľov k trhu a aby neprimerané postupy zbytočne spotrebiteľov nezaťažovali.

14. Žalobca v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žalovanej uviedol, že žiada rozsudok Okresného súdu Komárno zo dňa 30.11.2021 sp. zn. 17Csp/89/2020 potvrdiť. Žalovaná žiadnym spôsobom nepreukázala tú skutočnosť, že by jeho nárok nebol dôvodný. Tvrdenia prezentované žalovanou v jej odvolaní sú účelové. Sankcia (zmluvná pokuta) nie je neprimerane vysoká vo vzťahu k nárokom zo záväzku, ktoré splnenie ním bolo zabezpečené. Samotný rozsah sankcie zmluvnej pokuty bol dohodnutý pomerným znížením zmluvnej pokuty s poukazom na rozsah nesplnených záväzkov a povinností v prípade nedodržania záväzku, riadnych úhrad cien a nedodržania záväzku zotrvania v zmluvnom vzťahu po dobu viazanosti. V danom prípade dojednaná zmluvná pokuta vo výške 21,93 eura označená vo faktúre č. 8229023018 v bode 4.5 Zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 21.11.2016 má regresívny charakter a klesla v závislosti od plynutia doby viazanosti, ktorá bola dohodnutá v trvaní 24 mesiacov.

15. Žalovaná porušila jednotlivé ustanovenia Zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 21.11.2016. Výšku svojho nároku preukázal listinnými dôkazmi. Priznaná suma pozostávala z vystavených faktúr za poskytnuté služby, pričom úhradu týchto faktúr žalovaná v konaní nepreukázala. Zároveň žalobca žiadal priznať aj náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

16. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou (žalovanou) v rámci zákonnej lehoty pre podanie odvolania (§ 362 ods. 1 CSP), prejedal predmetné odvolanie, viazaný rozsahom a jeho dôvodmi (§ 379 a § 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario). Následne odvolací súd podané odvolanie žalovanej vyhodnotil ako nedôvodné, s rozhodnutím o ňom tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

17. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP, súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

18. V danom prípade súd prvej inštancie pri rozhodovaní o uplatnenom žalobnom nároku žalobcu voči žalovanej, týkajúceho sa zaplatenia sumy 98,70 eura s príslušenstvom, rozhodol vecne správne, keď podanej žalobe v celom rozsahu vyhovel. Rozhodnutiu prvoinštančného súdu v danej veci predchádzala vzhľadom na nečinnosť žalovanej v súvislosti s podaním vyjadrenia k podanej žalobe správna aplikácia ustanovení procesného charakteru (§ 150 ods. 1 a § 151 ods. 1 CSP), ktorá v kontexte taktiež so správnou aplikáciou ustanovení hmotnoprávneho charakteru na daný právny vzťah (§ 52, § 53, § 54, § 489 a § 588 OZ) sa v konečnom dôsledku prejavilo vo vyhovení podanej žalobe žalobcu ako opodstatnenej v celom jej rozsahu. S prihliadnutím na uvedené, odvolací súd napadnutý prvoinštančný

rozsudok, ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, a v ďalšom odkazuje na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP).

19. Na potvrdenie vecnej správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd poznamenáva, že súd prvej inštancie vzhľadom na správanie sa žalovanej spočívajúce v nevyjadrení sa k podanej žalobe napriek uzneseniu prvoinštančného súdu správne tvrdenia žalobcu prezentované v jeho žalobe podľa § 150 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 CSP považoval za nesporné. Uvedené znamená, že v prípade žalobcu ako jednej zo strán tohto sporu došlo k uneseniu bremena tvrdenia spolu s dôkazným bremenom. Na druhej strane sporu, t. j. v prípade žalovanej kvôli jej procesnej pasivite v súvislosti s popretím tvrdení zo strany žalobcu je možné následne prijať záver, že žalovaná v danom spore bremeno popretia tvrdení protistrany (žalobcu) neunesla, čo sa v konečnom dôsledku prejavilo vo vyhovení podanej žalobe žalobcu v celom rozsahu.

20. Na margo vznesených odvolacích námietok žalovanej, ktoré poukazovali na existenciu neprijateľnej zmluvnej podmienky v Zmluve o poskytnutí verejných služieb zo dňa 22.2016, odvolací súd poznamenáva, že tieto nepovažuje za opodstatnené. V prejednávanej veci je potrebné vychádzať z tej skutočnosti, že priznanú istinu žalobcovi spolu v sume 76,77 eura s príslušenstvom predstavujú v súčte tri splatné a zároveň aj doposiaľ nezaplatené faktúry žalovanou za poskytnutie verejných služieb žalobcom žalovanej v súlade so Zmluvou o poskytnutí verejných služieb zo dňa 22.11.2016 a zároveň aj v súlade s aktuálne platným cenníkom. V tejto súvislosti súd prvej inštancie správne poukázal na obsah ust. § 488, § 489 a § 588 OZ.

21. Pokiaľ ide o priznanie sumy vo výške 21,93 eura, ako časti istiny titulom zmluvnej pokuty, tu odvolací súd takisto súhlasí s tým, aby táto suma z titulu uplatnenej zmluvnej pokuty bola priznaná žalobcovi. Odvolací súd ani v tomto prípade nepovažuje námietky žalovanej ohľadne neprimeranosti tejto sankcie za opodstatnené, pretože medzi stranami sporu dojednaná zmluvná pokuta má regresívny charakter, čo znamená, že jej výška sa odvíja a tým pádom aj klesá v závislosti od plynutia doby viazanosti. Takisto na výšku zmluvnej pokuty má vplyv aj rozsah nesplnených záväzkov a povinností.

22. Vzhľadom na uvedené dôvody, odvolací súd napadnutý prvoinštančný rozsudok v celom jeho rozsahu ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

23. Ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP bol potvrdený aj súvisiaci výrok o náhrade trov konania.

24. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 CSP tak, že plne úspešnému žalobcovi v tomto konaní priznal voči neúspešnej žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške tohto nároku rozhodne súdny úradník na súde prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

25. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon v § 420 až § 423 CSP pripúšťa.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. To neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).